

Mál nr. 118/2016**M
og
vátryggingafélagið V v/ innbústryggingar.****Farsíma stolið af náttborði í íbúð þar sem samkvæmi var haldið.****Gögn.**

Málskot, móttakið 7.4.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 20.4.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að kvöldi föstudagsins 18. mars 2016 hélt M „smá party“ á heimili sínu. Hún var með símann sinn í hleðslu á náttborði í svefnherbergi sínu. Lokað var inn í svefnherbergið en dyrnar þó ólæstar. Þegar liða tók á kvöldið komu tveir óboðnir gestir í heimsókn. Nokkurn tíma tók að koma þeim út og þegar að því var komið að kalla til lögreglu létu þeir loks segjast og fóru. Nokkru síðar, eða um tvö leytið, kveðst M hafa áttað sig á að annar hinna óboðnu gesta hafði farið inn í svefnherbergið og tekið símann ófrjálsri hendi. Síminn mun ekki hafa komið í leitirnar.

M hefur krafist bóta vegna tjóns vegna missis símans úr innbústryggingarlið fjölskyldutryggingar sem hún hefur í gildi hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til ákvæðis í vátryggingarskilmálum þar sem fram komi að vátryggingin taki til þjófnaðar úr ólæstri íbúð, en forsenda bótaskyldu sé að eðlileg aðgát sé viðhöfð. Telur V að M hafi ekki sýnt eðlilega aðgát þegar hinir óboðnu gestir komust inn í íbúðina og áttu um hana frjálsa för, auk þess sem þjófnaðurinn hafi ekki verið tilkynntur lögreglu þegar í stað með ósk um rannsókn, eins og skylt hafi verið samkvæmt 62. gr. skilmálanna.

Álit.

Í 1. kafla vátryggingarskilmála fjölskyldutryggingar M hjá V er fjallað um innbústryggingu en 2. gr. og 7. gr. eru innan þessa kafla skilmálanna. Í fyrsta málslið 2. gr. segir að vátryggingin taki til innbús, almenns og sérgreinds, sem eru í eigu hinna vátryggðu. Í 7. er sérstök yfirlitsmynd þar sem bótasvið vátryggingarinnar er nánar tilgreint undir 13 staflíðum, A-M. Samkvæmt staflíð E tekur vátryggingin til þjófnaðar úr grunnskóla og ólæstri íbúð. Jafnframt er þess getið að forsenda bótaskyldu sé að eðlileg aðgát sé viðhöfð.

Krafa vátryggingarskilmálanna um að eðlileg aðgát skuli viðhöfð felur í sér fyrirmæli um að vátryggður skuli viðhafa tiltekna háttsemi eða athöfn við gæslu innbúsmuna þegar sú hætta er m.a. fyrir hendi að innbúsmunum geti verið stolið úr ólæstri íbúð. Ekki er unnt að líta svo að í fyrirmælum þessum felist hlutlæg ábyrgðartakmörkun á gildissviði vátryggingarinnar. Þó er krafa sú sem í ákvæðinu felst svo almennt orðuð og ekki svo skýr að hún geti talist varúðarregla í skilningi e-liðar 2. mgr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Er því óhjákvæmilegt að skýra ákvæðið í samræmi við 2. mgr. 27. gr. laga nr. 30/2004 um að félagið losni úr ábyrgð í heild eða að hluta þegar vátryggður hefur valdið vátryggingaratburði með háttsemi sem telja verður stórkostlegt gáleysi.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að farsíma M hafi verið stolið af völdum háttsemi hennar sem metin verður til stórkostlegs gáleysis. Eru því ekki skilyrði að lögum til að skerða bætur eða fella niður á grundvelli fyrrgreinds skilmálaákvæðis um að eðlileg aðgát skuli viðhöfð. Ekki verður heldur séð að það verði virt M til stórkostlegs gáleysis að hafa ekki tilkynnt þjófnaðinn til lögreglu, sbr. 62. gr. skilmálanna. Eru því heldur ekki skilyrði til að skerða bætur eða fella þær niður þótt lögreglu hafi ekki verið tilkynnt um atburðinn, sbr. 28. gr. laga nr. 30/2004. Að framangreindu athuguðu telst M eiga rétt á að fá tjón sitt að fullu bætt úr innbústryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum vegna þjófnaðar á farsíma úr innbústryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 14. júní 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.